

Livets brød

John. 6:22-59

Næste dag indså folkeskaren, som stod på den anden side af søen, at der kun havde været én båd dér, og at Jesus ikke var taget af sted sammen med sine disciple i den båd, men at disciplene var taget af sted alene. Fra Tiberias kom der andre både hen i nærheden af det sted, hvor de havde spist brødet, efter at Herren havde takket. Da skaren nu så, at Jesus ikke var der og hans disciple heller ikke, gik de om bord i bådene og kom til Kapernaum og ledte efter Jesus. Og da de fandt ham på den anden side af søen, sagde de til ham: »Rabbi, hvornår er du kommet hertil?« Jesus svarede dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: I leder ikke efter mig, fordi I fik tegn at se, men fordi I fik brød at spise og blev mætte.

De leder altså ikke efter Jesus på grund af de tegn, de har set, men fordi de er blevet mætte. Det er ikke mirakler og undere som mætter os, men det er Kristus selv som mætter os. Han bringer frelsen til os, forvisningen om at vi har fred med Gud.

Arbejd ikke for den mad, som forgår, men for den mad, som består til evigt liv, den som Menneskesønnen vil give jer; for ham har Faderen, Gud selv, sat sit segl på.

Vi får forvisning om forsoningen med Gud i Kristus, fordi Gud har beseget Ham. Så ligesom vi er blevet beseget med Helligånden – og netop den Ånd vidner om, at vi er Guds børn – på samme måde er Kristus blevet beseget af Gud. Han har Hans velbehag i Ham og Han har godtaget Hans offer på korset.

Så sagde de til ham: »Hvad skal vi gøre, for at vi kan gøre Guds gerninger?« Jesus svarede dem: »Guds gerning er den, at I tror på ham (Jesus), han har udsendt.«

Der ligger en dobbeltbetydning i disse ord. Først at Gud har gjort sin gerning, som er, at vi kommer til tro på Jesus. I denne sætning ligger også vores gerninger her på jorden, som Paulus siger: *jeg lever mit liv her på jorden i troen på Guds søn*. Vores gerning er altså at tro på Jesus Kristus, som Gud har udsendt.

Da sagde de til ham: »Hvilket tegn gør du, så vi kan se det og tro dig? Hvad kan du gøre? Vore fædre spiste manna i ørkenen, som der står skrevet: »Brød fra himlen gav han dem at spise.« Jesus sagde så til dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Moses gav jer ikke brødet fra himlen, men min fader giver jer brødet fra himlen, det sande brød. For Guds brød er det, der kommer ned fra himlen og giver liv til verden.« De sagde til ham: »Herre, giv os altid det brød!« Jesus sagde til dem: »Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste.

Det minder mig om ørkenen, hvor Israelitterne udæsker Herren. Det er folk, som har set Jesus gøre tegn og undere. 5000 mennesker er blev mætte og de vidste, at Jesus var kommet over på den anden side af søen - uden en båd. Og stadig beder de om at se tegn, så de kan tro på Ham. Deres forfædre har spist manna i ørkenen, som er kommet fra himlen. Men Jesus måtte gå i rette med dem. Moses gav dem ikke brød fra himlen, men Guds brød er det, som kommer ned fra himlen og giver liv til verden. Jesus siger, at Han er brødet og at enhver, som kommer til Ham, skal ikke sulte.

Vi springer lige til 2. Mosebog 16;4

Da sagde Herren til Moses: »Nu vil jeg lade brød regne ned til jer fra himlen. Hver dag skal folket gå ud og samle til det daglige forbrug, for at jeg kan sætte dem på prøve og se, om de følger min lov eller ej.

Som vi kan se her, er brødet i ørkenen forbundet med loven. Og loven fører til død.

Jeg levede engang uden lov, men da buddet kom, levede synden op, og jeg døde. Buddet, som skulle have ført til liv, viste sig at blive min død. (Rom. 7;9-10)

Og de samme mennesker, som fik brødet i ørkenen, døde i ørkenen. Jesus snakker om, at nu giver Gud brød fra himlen – og dette brød giver liv. Der er altså tale om en anden slags brød end det, de fik i ørkenen. Mannaen er et billede på det, som skulle komme, men på samme måde som Åbenbaringsteltet kun er en efterligning af det himmelske / en skygge af det himmelske (Hebr. 8;5), er mannaen også kun en ringe efterligning af det brød, som kommer ned fra himlen: Jesus Kristus. Mannaen (loven) var ikke i stand til at give liv.

Det, som loven ikke kunne, fordi den kom til kort på grund af kødet, det gjorde Gud: Han sendte sin egen søn i syndigt køds lighed og for syndens skyld og fordømte dermed synden i kødet. (Rom. 8;3)

Men livets brød, Jesus Kristus, som Gud sendte fra himlen, giver liv og tager imod enhver, som kommer til Ham.

Det samme gælder klippen, som Moses i lydighed slår på og der springer vand frem (2. Mos. 17;1-7). Jesus siger, at den, der tror på Ham, aldrig skal tørste. Så loven og lydigheden mod Gud bliver opfyldt i Kristus. Du står ret ind for Gud ved troen på Kristus, når du kommer til Ham! Fordi Jesus er blevet besejlet af Gud, bliver Han vores opfyldelse af loven og vores lydighed mod Gud. Netop de to punkter er årsag til, at israelitterne dør i ørkenen, fordi deres egen opfyldelse af loven og lydighed mod Gud ikke gjorde dem mætte og slukkede deres tørst.

Der var dér seks vandkar af sten; de stod der efter jødernes regler for renselse og rummede hver to til tre spande. Jesus sagde til dem: »Fyld karrene med vand.« Og de

fylgte dem helt op. Og han sagde til dem: »Øs nu op og bær det hen til skafferen.« Det gjorde de så. Men da skafferen havde smagt på vandet, der var blevet til vin – han vidste ikke, hvor den kom fra, men det vidste de tjenere, som havde øst vandet op – kaldte han på brudgommen og sagde til ham: »Man sætter ellers den gode vin frem først, og når folk har drukket godt, så den ringere. Du har gemt den gode vin til nu.« (Joh. 2;6-10)

De her 8 linjer fortæller, hvad der skete på korset. I de kar, som man brugte til renselse, så man kunne være ren foran Gud, brugte Jesus til at forvandle vand til vin. Vinen er symbol for Hans blod, som bliver udgydt og som renser os for al synd. Skafferen, som smagte på vinen, måtte konstatere, at den nye vin var bedre end den gamle. Det er et billede på, at den pagt, som Jesus kommer med, er bedre end den gamle, som er bygget på loven - og overholdelsen af denne. Altså renser Jesu blod os på en måde, som overholdelse af loven aldrig vil kunne og aldrig vil gøre. Det gode kom altså med Kristus. Gud siger, at Han vil oprette en ny pagt med os: Jeg lægger mine love i deres indre og skriver dem i deres hjerte. Det er altså ikke længere opfyldelse af noget ydre, men Gud sørger selv for, at Hans love bliver opfyldt.

Men som jeg har sagt til jer: I har set mig, og I tror ikke. Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme til mig, og den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort; for jeg er kommet ned fra himlen, ikke for at gøre min egen vilje, men hans vilje, som har sendt mig. Og hans vilje er, at jeg ikke skal miste noget af alt det, han har givet mig, men oprejse det på den yderste dag. For min faders vilje er, at enhver, som ser Sønnen og tror på ham, skal have evigt liv, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag.«

Jøderne stod og skumlede over ham, fordi han havde sagt: Jeg er det brød, som er kommet ned fra himlen. Og de sagde: »Er det ikke Jesus, Josefs søn, hvis far og mor vi kender? Hvordan kan han så sige: Jeg er kommet ned fra himlen?« Jesus svarede dem: »I skal ikke stå dér og skumle! Ingen kan komme til mig, hvis ikke Faderen, som har sendt mig, drager ham, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag. Der står skrevet hos profeterne: »Alle skal være oplært af Gud.« Enhver, som har hørt og lært af Faderen, kommer til mig. Ikke at nogen har set Faderen, undtagen den, der er fra Gud; han har set Faderen.

Jesus giver os et løfte: hvis vi kommer til Ham, vil Han aldrig vise os bort. Gud vilje er, at alle, som Han drager til Hans søn, skal komme til tro på Ham og derved få evigt liv og blive rejst op på den yderste dag. Jesus kom for at udføre Guds vilje og Hans vilje er at give dig evigt liv. Jøderne surmuler, fordi de ikke forstår dét, Jesus siger. Hvordan kan han være kommet fra himlen, hvis Han er søn af Josef. Mennesker, som er troende, men som sætter lid til deres fornuft (kød), kan ikke tage imod det, som

Jesus siger. Vi skal alle igennem en ørkenvandring, hvor vi ser, at vores opfyldelse af loven og lydighed mod Gud ikke mætter os; men slår os ihjel. Derfor vil der være steder i Biblen, som ikke kan forstås før, vi ser at loven dræber os – hvilket også er dens formål.

Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror, har evigt liv. Jeg er livets brød. Jeres fædre spiste manna i ørkenen, og de døde. Men det brød, som kommer ned fra himlen, gør, at den, der spiser af det, ikke dør. Jeg er det levende brød, som er kommet ned fra himlen; den, der spiser af det brød, skal leve til evig tid. Og det brød, jeg vil give, er mit kød, som gives til liv for verden.»

Her kommer vi så til kernen i teksten, nemlig hvad brødet er. Livets brød er Jesu Kristi legeme, som Han giver for verden. Det er Hans gerning på korset, at Han gav sit liv – for at vi kan få liv. Alt, hvad der var Hans, gav Han til os og alt, hvad der var vores, tog Han på sig – det er brødet.

Så kom jøderne i voldsom diskussion med hinanden og sagde: »Hvordan kan han give os sit kød at spise?« Jesus sagde til dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Hvis ikke I spiser Menneskesønnens kød og drikker hans blod, har I ikke liv i jer. Den, der spiser mit kød og drikker mit blod, har evigt liv, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag. For mit kød er sand mad, og mit blod er sand drik. Den, der spiser mit kød og drikker mit blod, bliver i mig, og jeg i ham. Ligesom den levende Fader har udsendt mig, og jeg lever i kraft af Faderen, sådan skal også den, der spiser mig, leve i kraft af mig. Det brød, som er kommet ned fra himlen, er ikke sådan som det, fædrene spiste; de døde, men den, der spiser dette brød, skal leve til evig tid.«

Det sagde han, da han underviste i synagogen i Kapernaum.

Igen ser vi, at denne undervisning fra Jesus ikke kan modtages med kødet – altså med vores fornuft. Det skal modtages med Ånden. Vi får ikke liv ved at overholde loven, hverken de 10 bud eller nogen anden forordning. Livet kommer gennem Kristus og Kristus alene. Kun troen på Kristus og på Hans gerning bringer os liv. Efter denne tale forlader mange af Hans disciple Ham. Det er denne splittelse, vi ser i Kristi legeme, den manglende forståelse af hvad Guds ord egentlig handler om – nemlig Kristus, hvordan alt er til ved Ham og kun består ved Ham. Forståelsen af at de gerninger, vi gør, kun består, hvis troen består. Mister vi troen på, at vi er retfærdige og tilgivet alene for Kristi skyld, vil vores gerninger ikke bestå.

Jesus siger det selv: *Den, der spiser mit kød og drikker mit blod, bliver i mig, og jeg i ham. Ligesom den levende Fader har udsendt mig, og jeg lever i kraft af Faderen, sådan skal også den, der spiser mig, leve i kraft af mig.*

Det betyder at vi lever vores liv i kraft af Ham fordi Han er i os, men det kan vi kun hvis vi er i Ham og vi er i Ham, fordi vi spiser Hans kød og drikker Hans blod, det vil sige vi tror på Hans gerning på korset – retfærdiggørelsen – vi er retfærdige og tilgivet på grund af Kristus alene, men også tror på Helligåndens liv i os. Det liv der er i os, ved troen på Jesus Kristus er Helligånden, det er altså Kristus som er i os (3. Mos. 17;11). Det er netop dette vi igen og igen tager imod i nadveren og derved forkynder vi Herrens død, indtil Han kommer (1. kor. 11;23-26).